

בס"ד א' תשרי ה'תשפ"א
 הדלקת נרות - 18: 23
 צאת השבת - 19: 13
 רבנו תם - 19: 56
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ואחת - עלון מס' 1027
 @ "תחל שנה וברכותיה"
 @ ביום שני ג' תשרי - "צום גדליה"
 סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 18: 54
 @ ביום חמישי - "ברכת הלבנה" בערב.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפס"דין: 'זיהי איש'
 (שמואל א' א')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

ראש השנה השל"פ"א

ההיה שנת פריין אמיתי (ברוהניות ובגשמייות)
 הפילת "השל"ך":

נהנים מהעלון?
 אוהבים לקרוא בו? תרמו השנה
 את פדיון הכפרות לחיזוקו.
 מענייני ראש השנה:

ביום הראשון של החג לאחר תפילת מנחה, נוהגים ללכת לשפת הים או למקווה מים ואפילו מים בגיגית ולומר תפילת "תשל"ך". נוהגים לנער את שולי הבגדים ששלו פעמים על מנת לסמל את השלכת החטאים ופתיחת דף חדש לשנה החדשה.

הכר את יהדותך
 מובא משמו של האר"י הקדוש (רבי יצחק לוריא אשכנזי), שבמלה "תשובה" מרומזים בדרך של נוטריקון (=ראשי-תיבות) חמישה פסוקים, המורים את הדרך אשר ילך בה אדם ויגיע לשלמות בחיים:
 א) **ת**מים תהיה עם ה' אלהיך" (דברים י"ח, י"ג).
 ב) **ש**ויתי ה' לנגדי תמיד" (תהילים ט"ז, ח').
 ג) **ו**אהבת לרעך כמוך" (ויקרא י"ט, י"ח).
 ד) **ב**כל דרכיך דעהו" (משלי ג', ו').
 ה) **ת**כון לקראת אלהיך ישראל" (עמוס ד', י"ב).
 ויש המציעים במקום זה:
 "הצנע לכת עם אלהיך" (מיכה ו', ח').
"אשרי העם יודעי תרועה"
 יודעני" בגימטריא 100 רמז למאה קולות.
"כל העמים תקעו כף" - "כף" בגימטריא 100.
"עלה אלוקים בתרועה, ה' בקול שופר"

"התקלו בחדש שפר בכסה ליום הגז"
 (פנים יפות) רמז נפלא לקריעת הדין ע"י השופר. תחת אותיות **חדש** נמצא בסדר אחר אותיות **גזר**. תחת **שפר** נמצא אותיות **קרע**. ותחת **בכסה** אותיות **דין**. וזה הרמז **ש השפר קורע גזר דין!** (ב. בר דין הי"ו)

"היכוץ לקראת אלקיך ישראל"
 אצל עם ישראל חשובה ההכנה. לפני התפילה אומרים: "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך" באים ומכניס עצמנו קודם התפילה. ידועה האימרה: "מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, ומי שלא טרח בערב שבת מה יאכל בשבת?" הכנה חשובה צריכה בחודש אלול ובימים הנוראים, ובפרט בכל צעד ושעל ששייך למצוות, על הכל צריכים הכנה גדולה מאוד.
 בימים אלו עלינו להתמלאות ביראת שמים ולכפות על עצמנו תשובה אמיתית כי "רחמנא ליבא בעי" שיוכל לדון אותנו לטובה בארץ השנה. אפשר להגיע ליראת שמים ע"י לימוד מוסר וסיפורי צדיקים **וצריך כל אדם לומר לעצמו מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי**. (כתונת פסים)
"שנהיה לראש"
 אומרים בראש השנה **"שנהיה לראש"** לראש ר"ת לעשות רצון אבינו שבשמים.

"היום הרת עולם" - פירוש שבים הזה נוצר אדם הראשון כי בכ"ה אלול נברא העולם. שואלים אם כן מדוע לא אומרים היום נוצר אדם? ומתרצים שכמו שאשה הרה לא יודעת מה יהיה הולד הנוצר צדיק או רשע בריא או חלש, גם ברי"ה אנו לא יודעים מה יהיה המשפט.

פנות הנביאים והפזמנים
"בראש השנה כל באי עולם עוברים לפניו (לפני הקב"ה) פְּנֵי מְרוֹן".
 הביטוי שכותב התנא של המשנה, מוזכר לא אחת בהקשר של הימים הנוראים. "כבני מרום" = כבני אמרנא. אמרנא בארמית זה כבשים.
 בראש השנה שהוא יום הדין, עוברים כל אנשי העולם אצל הקב"ה שהוא 'הרועה הגדול' כמו עדר כבשים כלומר אנו עוברים כיחידים לפני הקב"ה.

"תפוח בדבש" - מדוע? כידוע בראש השנה הקב"ה פוקד הרבה עקרות בבנים ישתבח שמו. 'אמרי נעם' אומר שדבר זה נרמז באכילה של תפוח בדבש. תפוח=494, פרו רבו=494 דבש=306 =אשה=306. (ב. בר דין הי"ו)
"יהי רצון שתהיה עולמי שנה טובה ומתוקה"
 "שנה טובה" בלבד אינו מספיק, משום שחייב לברך על הרעה כמו על הטובה, ולומר "גם זו לטובה". ולכן מבקשים שתהיה גם מתוקה.

ארגון **"אברהם יגל"** מאחל לכל תושבי יבנה ובית ישראל איחולים לבניים וחג שמח. שנה טובה ומבורכת, שנוזה כולנו לשנים רבות טובות ונעימות. יהי רצון שימלא ה' כל משאלות ליבכם לטובה, מתוך התחזקות בתורה וביראת שמיים, נחת ובריאות איתנה, אושר ועושר ופרנסה בשפע, אמן כן יהי רצון.

הסירו מכתול מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדיניים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות והנהגות לראש השנה

א. אוכלים ושותים ושמחים בראש השנה, ואין מתענים בו. ואם חושש שיאריכו בשחרית ומוסף יותר מחצות היום, ישתה מים או תה (בסוכר) לפני התפילה כדי שלא ישאר בתענית. ומכל שכן כשחל בשבת. ונכון שהשליח צבור לא יאריך יותר מדי, וכן הגבאים במכירת המצוות, בכדי שיוכלו הקהל לאכול קודם חצות היום. ולא ירבה באכילה לאכול כל שבעו, כדי שלא יקל ראשו ותהיה יראת ה' על פניו.

ב. בברכת המזון אומרים יעלה ויבוא, "ביום הזיכרון הזה", ואם שכח, אינו חוזר. ואם נזכר לפני הטוב והמטיב יאמר ברוך אשר נתן וכו' בשם ומלכות, וימשיך ברכת הטוב והמטיב.

ג. ראש השנה שחל בשבת אומרים "צדקתך" במנחה. ויש נוהגים שלא לאומרו. ונהרא נהרא ופשטיה.

ד. בליל שני של ראש השנה מתחילים תפלת ערבית בפיט "חון תחון" ומתפללים כמו בלילה הראשון. ואם חל במוצאי שבת אומרים "ותודיענו", ואף על פי שעדיין לא בירך בורא מאורי האש מותר לו להתפלל מתוך הסיודור.

ה. סדר הקידוש של ליל של ראש השנה: יין, קידוש, נר, הבדלה, זמן. ומנהגיו פשוט כדעת מרן השי"ע לומר ברכת שהחיינו בקידוש ליל ב' דראש השנה, אף אם אין פרי חדש על השולחן, ואם אפשר לו להשיג פרי חדש או בגד חדש יניחנו לפניו בעת הקידוש, ויכוין לפטרו בברכת שהחיינו.

ו. הנשים לא תברכנה שהחיינו בהדלקת הנרות של ראש השנה לא בראשון ולא בשני. והמנהג שנהגו להביא את הפירות והירקות שאומרים עליהם יהי רצון כזכור לעיל, נוהג גם בלילה השני.

ז. בעשרת ימי תשובה, בחתימת הברכה, במקום: "האל הקדוש", צריך לומר: "המלך הקדוש", לפי שהקב"ה מראה מלכותו ביושבו על כסא דין לשפוט את העולם, ומלך במשפט יעמיד ארץ. ואם טעה וחתם "האל הקדוש", אם נזכר בתוך כדי דיבור, שהוא זמן של אמירת שלום עליך רבי, ומיד חתם המלך הקדוש, יצא. ואם נזכר לאחר מכן, חוזר לראש התפילה, כי שלושת הברכות הראשונות ברכות השבח הם ונידונים כברכה אחת, והטועה באחת מהם דינו לחזור לראש התפילה. וכל ששהה יותר מכדי שיעור שלום עליך רבי, אפילו שלא התחיל בברכה שאחריה, חוזר לראש.

ח. והוא הדין אם נסתפק אם אמר "האל הקדוש", או "המלך הקדוש" ונזכר בברכות שלאחר מכן, צריך לחזור לראש התפילה, שמסתמא אמר על פי הרגל לשונו בכל השנה "האל הקדוש". ויש אומרים שאם אמר תשעים פעם "ברוך אתה השם (בלי הזכרת ה') "המלך הקדוש" ואחר כך נסתפק אם אמר המלך הקדוש או האל הקדוש, ונזכר לאחר כדי דיבור, שאין צריך לחזור. ויש חולקים וסוברים דהכא לא מהני שחוזר תשעים פעם "המלך הקדוש", וכן עיקר להלכה.

"תקיעות בשופר בראש השנה"

א. אנו נוהגים לתקוע 101 קולות, וזה סדרן: 30 (תשר"ת, תשי"ת, תר"ת) מיושב. (אמנם האשכנזים נוהגים לעמוד בהם, אך מן הדין היה מותר לשבת), והשאר במעומד: 30 בתפילת לחש של מוסף, 30 בחזרה של מוסף, 10 בקדיש "תתקבלי" לאחר מוסף ותרועה גדולה בסוף התפילה.

ב. כל התקיעות נצרכות, ואסור להפסיק בדיבור מן הברכות הראשונות עד סוף התקיעות שלאחר חזרת התפילה. אלא שבדיעבד, אם דיבר - אינו חוזר ומברך.

ג. תוקע שבירך ולא הצליח לתקוע - יבוא אחר ויתקע במקומו, בלא לברך שוב, ובלבד שהתוקע השני היה נוכח בעת שהראשון בירך.

ד. תוקע שרואה שלא עולה בידו לתקוע ויש אחרים בקהל היודעים לתקוע היטב, ימחל על כבודו ויתן לאחרים.

מכל מלמד השכלתי

חודש תשרי נקרא **החודש השביעי** שהוא השביעי למנין החודשים.

אמרו חכמים: **כל השביעיים חביבים** :

- **הרקיע השביעי** חביב: וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, וערבות, "סולו לרוכב בערבות".

- **בארצות** השביעית חביבה: ארץ, אדמה, ארקא, גיא, ציה, נשיה, **תבל** - "והוא ישפוט תבל בצדק".

- **בדורות** השביעי חביב: אדם, שת, אנוש, קינן, מהללאל, ירד, חנוך - ו"ויתהלך חנוך את האלוקים".

- **באבות** השביעי חביב: אברהם, יצחק, יעקב, לוי, קהת, עמרם, **משה** - "ומשה עלה אל האלקים".

- **בבנים** (בני ישי) השביעי חביב: אליאב, אבינדב, שמעא, נתנאל, רדי, אוצם, **דוד** - "דוד השביעי". (ספר התודעה).

תפילה בעשרת ימי תשובה

סדרן של התפילות בעשרת ימי תשובה הוא כמו בכל השנה, אלא שבתפילת העמידה מוסיפים

"**זכרנו לחיים**" ו"ימי **כמוך**" בשתי ברכות ראשונות, ו"וכתוב" ו"בספר" בשתי ברכות אחרונות. ואם שכח ולא אמרם, וכבר הזכיר שם ה' בסיום הברכה, אינו חוזר. וכן הדין אם שכח לומר "זכרנו" וכו', אפילו בתפילות של ראש השנה ויום כיפורים, שאינו צריך לחזור.

ואומר "המלך הקדוש" בברכת "אתה קדוש". ואם שכח ולא אמר - חוזר לראש התפילה. ובברכת "השיבה שופטינו" מסיים "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט".

שכח וסיים "מלך אוהב" וכו' - אינו חוזר, כיוון שהזכיר מלכות וברכה. ויש נוהגים לחזור אף בזה. בשחרית ובמנחה אחר חזרת הש"ץ אומרים "אבינו מלכנו" בכל יום, חוץ משבת ומנחה בערב שבת. הספרדים אומרים "אבינו מלכנו" אפילו בשבת.

צום גדליה

צום גדליה : נקרא גם "צום השביעי" על שם חודש תשרי.

ביום ג' תשרי, נהרג גדליהו בן אחיקם בדי ישמעאל בן נתניה יחד עם היהודים והכשדים שהיו אתו במצפה בעצת מלך עמון (מלכים ב', כ"ה).

משנהרג גדליה כתבה גחלת ישראל ששרדה אחר החורבן הראשון, שארית יהודה גלתה מארץ ישראל ונהרגו אלפים רבים מישראל.

חכמים תקנו צום זה ואמרו: "**ללמדך ששקולה מיתת הצדיקים כשרפת בית אלוקינו**" (ראש השנה י"ח). וכשם שקבעו צום על חורבן בית המקדש כך קבעו צום על מות גדליה.

לשמחה - מה זו עושה !?

אכן יום דין, יום משפט - זהו ראש השנה. כיצד היינו אמורים להראות ביום שכזה? ממעטים באכילה, בוכים, כמי שדינו עומד להיחרץ לחיים או למוות. והנה - להיפך. יום ראש השנה הוא יום חג. לובשים בגדי חג, מכסים את השולחן במפה לבנה, אוכלים מאכלים משובחים. והתמיהה רבה: לשמחה - מה זו עושה, ביום כה גורלי!?

המגיד מדובנא זצ"ל מסביר זאת במשל :

מלך אחד קרא לשניים מן השרים שלו ואמר להם: "זה חודשיים רבים שאני עוקב אחר כל השרים ומחפש מתוכם שניים אשר יתאימו לתפקיד מיוחד, הדרוש אחריות ונאמנות: ברשותי מצויה חותמת הזהב המלכותית, אשר בה אני חותם על כל מסמך מלכותי, ואשר בלעדיה אין כל תוקף לשום מסמך. לאחרונה התרבו טרדותי, ואני מחפש שני שרים נאמנים אשר בידיהם אוכל להפקיד את החותמת היקרה, ולהטיל עליהם את התפקיד האחראי. מבין כל השרים, נוכחתי לראות כי אתם המתאימים לכך ביותר. אייחד לכם לשכה מכובדת בארמון, ותקבלו משכורת גבוהה וזכרו את גודל האחריות המוטלת עליכם!"

בשמחה רבה קבלו השרים את התפקיד החדש. הם ישבו בלשכתם וקבלו לידיהם את המסמכים המלכותיים, החתימו אותם בחותמת המלך, והקפידו תמיד בתום ההחתמה להחזיר את החותמת אל הכספת המיוחדת שהותקנה עבורה.

עבר יום, עברו יומיים, שלושה וארבעה, והשרים החלו להשתעמם. באחד הימים ישבו שניהם בלשכתם משועממים, ודברו על דא ועל הא. "אתה יודע", פנה האחד אל חברו, "היום לפני בואי לכאן קניתי כמה בקבוקי יין משובח במיוחד, טעמו - טעם גן עדן ממש. הנה הבקבוקים כאן אצלי". ביקש החבר לטעום מעט מן היין, אולם חוק היה במדינתם, כי אין לשתות יין בארמון המלוכה. "אלגום כוסית אחת מן היין", ביקש החבר, "רק כדי לטעום את טעמו המיוחד". השכים השר ומוג לחברו כוסית אחת. ריח היין אשר הכה באפו שכנע גם אותו לטעום כוסית - אחת בלבד. שתו השרים כוסית אחת, ולאחריה עוד כוסית, ועוד כוסית... סיימו בקבוק, ופתחו בקבוק נוסף, ועוד בקבוק, ועוד בקבוק... עד אשר השתכרו כליל. "אולי יש לך משהו לאכול!" צעק האחד אל חברו מתוך שכרותו. "אכן כן", אישר החבר. "קניתי אגוזים משובחים, הבה ונאכל יחד". הוציא השר את שקית האגוזים שקנה ופתח אותה. אולם כאן ניצבו השיכורים בפני בעיה: במה יפצחו את האגוזים? הביטו כה וכה, ולא מצאו חפץ מתאים לפיצוח האגוזים. והנה עלה רעיון 'מבריק' בראשם: 'חותמת הזהב של המלך - היא החפץ המתאים ביותר!'. הוציאו מיד את החותמת מן הכספת, התיישבו על הרצפה, והתחילו לפצח את האגוזים.

והנה - לרוע מזלם, בדיוק באותו רגע עבר המלך ליד לשכתם. הקולות המשונים שעלו מן הלשכה הביאוהו להכנס פנימה. המראה שנגלה לעיניו הכה אותו בתדהמה מוחלטת. השרים יושבים על הרצפה, בקבוקי יין ריקים מתגלגלים סביבם, והם מפצחים אגוזים בחותם המלך! איזה בזיון, איזה חילול נורא

של חותם המלך! בכעס הוא פנה אל השרים ואמר: "היום בערב תתייצבו לפני למשפט! חילול חותם המלך - זוהי עבירה חמורה ביותר, שעונשה מוות!" הבהלה הפתאומית הפיגה את שכרותם של השרים. בבת אחת קלטו את אשר עשו, ואת מצבם הנורא. עוד לפני שהספיקו לומר מילה, נכנסו שוטרי המלך אל הלשכה, ואסרו את ידיהם באזיקים. הם הובילו את כל אחד מהם לביתו תחת משמר כבד, על מנת להתכוון למשפט שיערך בערב.

הגיע השר האחד לביתו שבור ורצוף. הוא סיפר לבני ביתו בדמעות על חילול חותם המלך. הוא סיפר לו משפט והוא צפוי לעונש מוות. הוא החל להיפרד מבני משפחתו, כתב צוואה, וכך העביר את השעות שנותרו לו עד המשפט בצער וביגון. בהגיע המועד, הובילוהו השוטרים לעבר בית המשפט.

בדרך פוגש הוא את חברו השר, שגם הוא כמוהו מובל על ידי שוטרים אל בית המשפט. הוא מביט על פני החבר, והנה להפתעתו הוא רואה שחברו שמח ורגוע! בהשתמוות עצומה הוא פונה אליו ושואל: מדוע אתה כה רגוע? האם אינך יודע שאנו עומדים עכשיו למשפט - שתוצאותיו גור דין מוות?!" חייך הלה אל חברו והשיב לו: "אספר לך, ידידי. לאחר שקרה מה שקרה, והומונו אל המשפט, לא נפלתי ברוחי! חשבתי לעצמי: כיצד אוכל לשכך את כעסו של המלך, ולהמתיק את גזר הדין? ביקשתי שיקראו לביתי את ידידנו - המשנה למלך. בהגיעו אל ביתי, שפכתי לפניו את ליבי, וביקשתיו בדמעות שילך למלך וינסה ללמד עלינו זכות".

"הלך המשנה אל המלך", המשיך השר לספר, "והמלך הנסער סיפר לו את כל אשר קרה. אמר לו המשנה: 'אדוני המלך, אין ספק שהשרים הללו עשו מעשה אשר לא ייעשה, אולם הלא שיכורים היו, בעת שחיללו את חותם המלך, ולא עשו את המעשה מתוך הכרה וכוונה רעה חלילה, הרי יודע אתה כי הם נאמנים לך ביותר, ומדוע תכעס עליהם כל כך?!' השיב לו המלך: 'אולם כיצד הגיעו לידי שכרות?! הלא החוק אוסר להשתכר בארמון המלוכה?' 'אכן כן', אמר השר, 'ודאי שעשו מעשה מגונה בכך שהשתכרו. אולם על ההשתכרות אין גזר דין מוות. תן להם לכל היותר כמה חודשי מאסר.' כך דיבר המשנה אל המלך שוב ושוב, וניסה לרצותו ולפייסו. לבסוף נרגע המלך מכעסו ואמר: יתכן שיש צדק בדבריך. היום בעת המשפט אבחן את השרים ואראה, אם אכן הם יביעו חרטה כנה על חטאם, ויוכיחו לי שהם נאמנים לי ומקבלים עליהם את מלכותי בלב שלם, הריני סולח להם על חטאם ומחזירם לתפקידם!" "מיד הגיע אלי המשנה", סיפר השר. "ואמר לי את דברי המלך. ומאותו רגע נעשיתי רגוע ושלם. הן גזר הדין שיפסק היום - תלוי בי בלבד! על ידי חרטה אמיתית, יכול אני לשנות את גזר הדין לטובה. למעשה - אני הוא השופט של עצמי!"

זהו המשל, והנמשל מובן: המשפט שנערך לנו ביום ראש השנה, איננו משפט שרירותי, שבו השופט גוזר את גזר דינו של הנאשם כראות עיניו. אנו עומדים למשפט בפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא, האוהב אותנו אהבה עזה, ואם הוא יראה שאנו מתחרטים על מעשינו הרעים, ומקבלים עלינו עול מלכות שמים, הרי הוא גוזר עלינו גזירות טובות. ואם כן אנו השופטים של עצמנו! במעשינו אנו קובעים לעצמנו את הדין, ומתוך כך יכולים אנו להגיע לראש השנה שמחים ורגועים.

"חזונו של ראש השנה"

בראש השנה השלים הקב"ה את כל מעשי בראשית. **בראש השנה** נפקדו שרה רחל וחנה, שהיו עקרות. **בראש השנה** יצא יוסף מבית האסורים. **בראש השנה** בטלה עבודת אבותינו במצרים ובאה להם ראשית גאולתם. **בראש השנה** נברא האדם הראשון : בשעה **ראשונה** עלה במחשבה. בשעה **שניה** מלך במלאכי השרת. בשעה **השלישית** כינס עפרו. בשעה **רביעית** גיבלו. בשעה **חמישית** רקמו. בשעה **ששית** עשאו גולם והעמידו על רגליו. בשעה **שביעית** זרק בו נשמה, בשעה **שמינית** הכניסו לגן עדן, בשעה **תשיעית** ציווהו על עץ הדעת. בשעה **עשירית** עבר על ציוויו. בשעה **אחת עשרה** נידון ובשעה **שתיים עשרה** יצא במחילה לפני הקב"ה. אמרו לו הקב"ה : אתה סימן לבניך, כשם שנכנסת לפני בדין ונמחל לך, כך עתידין בניך להיות נכנסין לפני בדין ביום הזה ויוצאים לפני במחילה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך בראש השנה

בראש השנה עוסקים במעמד האלמותי 'עקידת יצחק'. מסירות נפש לעשות רצונו יתברך שמו מתוך אהבת ה' ושמחה. שופר, תשליך, ראש איל, ועוד מנהגים רבים סביב למעמד קדוש זה המהווה אבן פינה בקשר עליון בינינו לבין אבינו שבשמים. נשוחח עם ילדינו בימים אלה כי מצוות קידוש ה' היא 'מצוה תמידית', הנוהגת בכל זמן ובכל מקום. ילד הרואה שוקולד חלבי ומתאפק עוד שעה - קידש את השם! הרואה כי פוגעים בזולת ועוצר אותם ומנסה להרגיע - קידש השם! ילד עייף שקם בזמן ללימודים, יצא לתפילה בחום או בגשם, עזר בבית גם במצב של 'בלו חשקי' הוא ממקדשי ה' ! חיים על קידוש ה'! על תובנה זו לכתוב שורש מגיל צעיר - ברמה המתאימה. נחנך את ילדינו : "ייהיה דבורו בנחת עם הבריות, ודעתו מעורבת עמהם ומקבלם בסבר פנים יפות, ונעלב מהם - ואינו עולבם, ונושא ונותן באמונה... ועושה בכל מעשיו לפני משורת הדין... עד שימצאו הכל מקלסין אותו ואוהבים אותו ומתאווים למעשיו.

<p>פרכה והצלה כ"שמואל ושיולמית מחידן שיבורכו מפי עליון ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות וזיווגים לילדיהם</p>	<p>פרכה והצלה ל"פיה כלפון שתתברך באושר בבריאות, ופרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ותרווה נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה</p>	<p>פרכה והצלה למורדן דייד זכ"ל"ט"ל דייד בנות גילה מנב"ת שתזכנה לזיווג הגון משורש נשמתן הטהורה. רפואה ופרנסה טובה ובכל מיילי דמיטב וברכה והצלחה ליעקב וגילה דייד</p>	<p>רפואה שלימה לדינה מוסאי בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גדיה. רפואת הנפש ורפואת הגוף. ותזכה לשנים רבות וטובות</p>	<p>רפואה שלימה שישינה בת אסתר יצחק בן דינה הקב"ה ישלח רפואה שלימה שיחזרו לאיתנם הראשון ויזכו לשנים רבות נעימות וטובות ויתגשמו כל משאלותם לטובה</p>	<p>פרכה והצלה ל"אברהם יג"ל בסעודה הרוניעת ובשיוזיו הליון יעקב ורחל קולצה הייו יוסף ומלכה זנדני הייו מוטי ורותי גוזלן הייו עמרם וריטה מלכה הייו משה ורבקה ישראלי הייו אפרים משואליאן הייו שיתגשמו משאלות ליבם לטובה</p>
--	---	---	---	---	---

<p>פרכה והצלה רדה-רוי יורימיהו נסימי שיבורכו מפי עליון ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ואיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה והצלחה לילדיהם</p>	<p>פרכה והצלה לרעהו וקורל שלים לרגל חולדת הילך יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויעליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה לאשר וגילה שלום ולשמונה ואולנה מלכה</p>	<p>פרכה והצלה לדוד ומרים מוסאי שיבורכו מפי עליון ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות</p>	<p>פרכה והצלה לדוד ומרים מוסאי שיבורכו מפי עליון ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות</p>	<p>פרכה והצלה לדוד ומרים מוסאי שיבורכו מפי עליון ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות</p>	<p>פרכה והצלה לדוד ומרים מוסאי שיבורכו מפי עליון ובכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות טובות ונעימות</p>
---	--	---	---	---	---

<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו חביביעקוביאן בן פארג' וג'הרן ז"ל ג' תשרי פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו שלמה בלוק בן רוזה וליאון ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצדיק והענו יוסר נאלי בן ג'ימו ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו חנה שרנא בת רבי ובת ציון ז"ל ד' תשרי פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו באבאי באבאי בן מורווארי ז"ל השבת פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו חנה שרנא בת רבי ובת ציון ז"ל ד' תשרי פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>
---	---	---	---	---	---

שבת שלום זמבדרך

<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו חביביעקוביאן בן פארג' וג'הרן ז"ל ג' תשרי פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו שלמה בלוק בן רוזה וליאון ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצדיק והענו יוסר נאלי בן ג'ימו ז"ל השבוע פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד משפחתו</p>	<p>פרכה והצלה לע"י הצנוע והענו חנה שרנא בת רבי ובת ציון ז"ל ד' תשרי פקידת שנתה. שתמליץ טוב בעד משפחתה</p>
---	---	---	---